Ara Pirineus 10/05/21

Canvis que han vingut per quedar-se

Ara no hi ha distàncies, tothom de Cerdanya pot assistir i formar-se en aquests cursos de català

Com a tècnic en normalització lingüística del Servei Comarcal de Català de la Cerdanya i professor de català per a adults del Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL), destaco dues transformacions que crec que han millorat la meva gestió. En primer lloc, les reunions i els cursos de formació han passat a ser virtuals. Això m'estalvia desplaçaments a Manresa —d'on depenc directament— i a Barcelona, amb les conseqüents hores de cotxe i de contaminació del seu tub d'escapament. Més treballadores i treballadors del CPNL que es troben com jo agraeixen que no ens hàgim de desplaçar, a part de no deixar sense atenció al públic el nostre servei de català.

En segon lloc, he aconseguit un objectiu important: igualar l'alumnat. M'explico: com que el transport públic de Cerdanya és el que és —m'estalvio qualificacions—, l'alumnat de fora de Puigcerdà que no disposava d'automòbil no podia o tenia força problemes per assistir a les classes. De vegades, amb el boom de la immigració del 2000 al 2007, es podia contractar professorat si es feia algun curs a Llívia, Alp, Bellver, Martinet... A partir de la crisi del 2008, amb les retallades pressupostàries i de salaris de què encara ens estem recuperant, ha estat impossible. Actualment, si algú disposa d'un ordinador es pot inscriure a un curs 100% en línia, amb la tutoria corresponent, i si només té mòbil ho pot fer a un de virtual; o sigui, en què les classes es poden seguir en el mateix horari que si fossin presencials.

Val a dir que no tothom hi està disposat. Hi ha persones que els costa molt adaptar-se a la no presencialitat de les classes, fins i tot que són negades per a la informàtica. Però s'hi hauran d'acostumar perquè aquest canvi és com el de l'automòbil familiar a partir dels anys setanta del segle passat: qui no en tenia no trobava feina. Avui per a qualsevol sector de treball, per molt manual que sigui, es necessita un ordinador. Per sort l'alumnat jove en aquest aspecte va bastant preparat. Tornaran les classes presencials? Sí, segurament, però no seran les mateixes: aforament reduït, distàncies entre alumnes, no es podran intercanviar llibres... Em quedo amb la virtualitat: veig l'alumnat de prop, interactuem, riem i ens divertim, aprenem... Ajustant-los amb programes dinàmics han vingut per quedar-se. I el més important per a mi: ara no hi ha distàncies, tothom de Cerdanya pot assistir i formar-se en aquests cursos de català.